

چرایی انجام پیمایش امنیت غذایی

یکی از دلایل اصلی این نظرسنجی ارائه اطلاعات در مورد پراکندگی و شدت ناامنی غذایی در خانواده‌های ایالات متحده است. پایش سالانه امنیت غذایی به بهره‌وری عملکرد برنامه‌های فدرال جهت کمک غذایی و تغذیه و همچنین برنامه‌های خصوصی کمک غذایی و دیگر اقدامات دولتی جهت کاهش ناامنی غذایی کمک می‌کند. شیوع ناامنی غذایی توسط عوامل متعددی مانند وضعیت اقتصادی (مانند تورم و قیمت‌ها)، سیاست‌های فدرال، ایالتی و محلی، و شرایط خانواده تعیین می‌شود.

امنیت غذایی در آمریکا

امنیت غذایی (دسترسی تمام افراد در همه زمان‌ها به مقدار کافی غذا برای یک زندگی سالم و فعال) یکی از شرایط ضروری برای بهبود و تغذیه مناسب جمعیت است. از سال ۱۹۹۵ به بعد، وزارت کشاورزی ایالات متحده (USDA) به صورت سالیانه اطلاعاتی در مورد دسترسی به غذا و کفایت غذایی، هزینه‌های مربوط به غذا و منابع کمک‌های غذایی برای جمعیت ایالات متحده را جمع‌آوری می‌کند. این اطلاعات در یک نظرسنجی سالانه به نام «مکمل امنیت غذایی» (FSS) جمع‌آوری می‌شود که توسط وزارت بازرگانی ایالات متحده (دفتر شمارش جمعیت)، به عنوان مکملی برای پیمایش جمعیت فعلی آمریکا (CPS) انجام می‌شود.

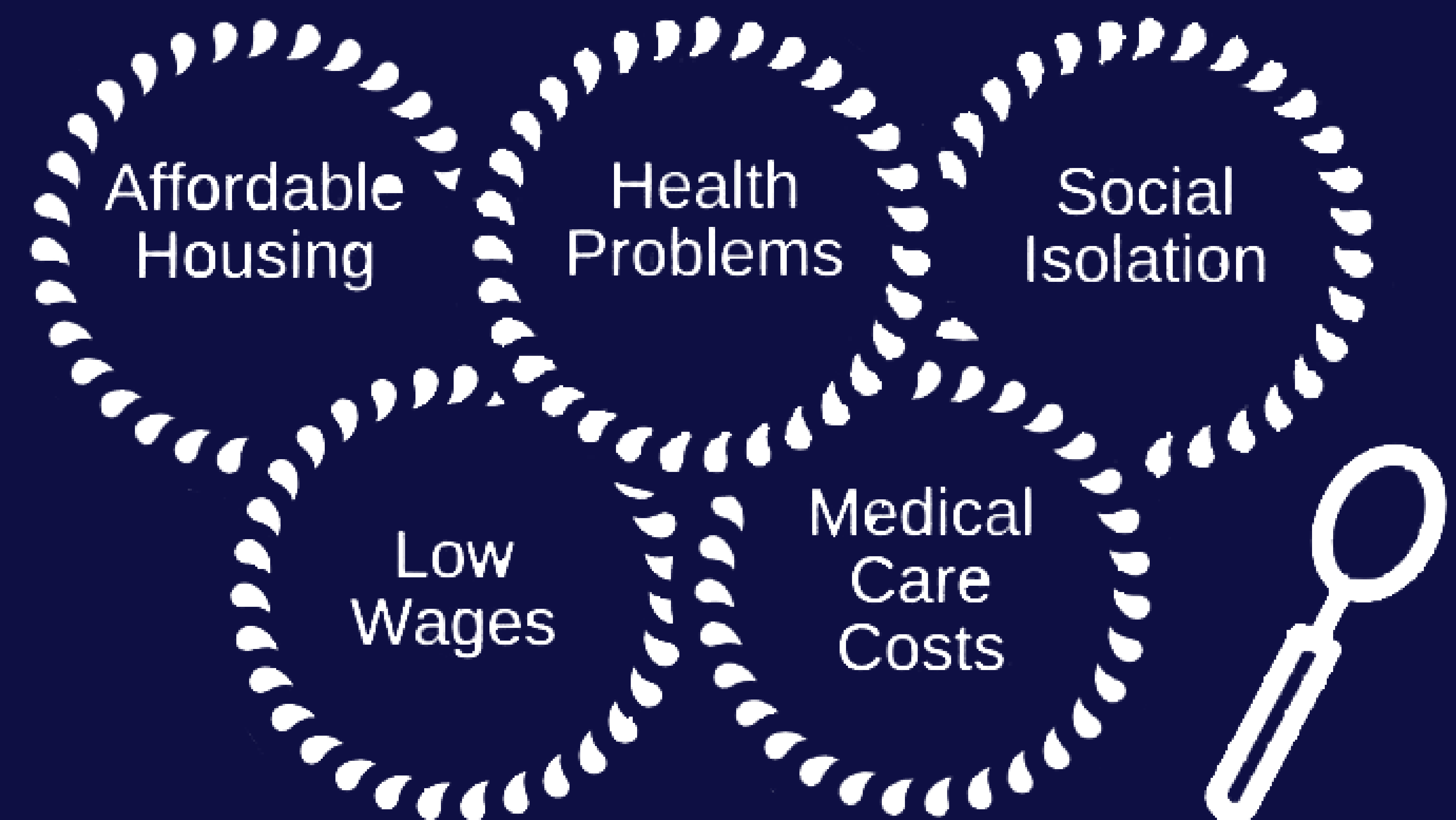
روش انجام پیمایش

شامل عدم توان تأمین وعده‌های غذایی متوازن، کاهش اندازه وعده‌های غذایی یا تجربه گرسنگی به علت کمبود پول برای خرید غذا باشند. سرانجام وضعیت امنیت غذایی خانواده‌ها بر اساس تعداد شرایط ناامنی غذایی گزارش شده توسط نماینده‌ها تعیین می‌شود.

در این نظرسنجی، ۳۱۹۴۸ خانواده شرکت کردند. این خانواده‌ها نمایندگان جمعیت مدنی ایالات متحده را تشکیل می‌دهند که تقریباً ۱۳۳ میلیون خانوار در کل کشور هستند. در این نظرسنجی، یک نفر بزرگسال از هر خانواده به عنوان نماینده انتخاب می‌شود و در مورد تجربیات و رفتارهایی که نشان‌دهنده ناامنی غذایی در سال ۲۰۲۲ می‌باشد، مورد سوال قرار می‌گیرد. این تجربیات ممکن است

HOW DOES

FOOD INSECURITY HAPPEN?

شیوع ناامنی غذایی - شرایط و روند ملی

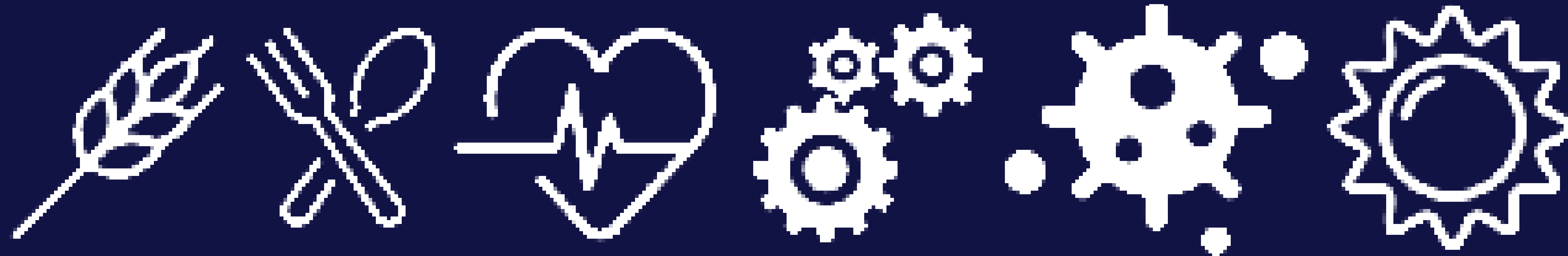
غذایی مواجه هستند، به طور معمول پول کمتری برای خرید غذا صرف می‌شود و کمترین مقدار کالری را مصرف می‌کنند. علاوه بر این، خریدهای تغذیه‌ای افراد در خانوارهایی که عدم امنیت غذایی دارند، کیفیت کمتری نسبت به خانوارهایی دارد که امنیت غذایی دارند. همچنین تحقیقات این نظرسنجی نشان می‌دهد که عدم امنیت غذایی با پرش کردن وعده‌های غذایی نیز مرتبط است. افراد در خانوارهایی که عدم امنیت غذایی دارند، به طور معمول کمترین وعده غذایی را مصرف می‌کنند نسبت به افراد در خانوارهایی که امنیت غذایی دارند.

غذا نداشته‌اند. گزارش بیان می‌کند که در سال ۲۰۲۲، ۷٫۷ درصد از خانوارهای ایالات متحده (۱۰٫۲ میلیون خانوار) امنیت غذایی پایین و ۵٫۱ درصد خانوارها (۶٫۸ میلیون خانوار) امنیت غذایی بسیار پایین را تجربه کرده‌اند. امنیت غذایی بسیار پایین به این معناست که خانوارها به حدی عدم امنیت غذایی داشتند که الگوی غذایی یک یا چند عضو خانوار بهم ریخته و مصرف غذای آنها حداقل در برخی زمان‌ها در طول سال به دلیل نداشتن پول کافی برای خرید غذا کم شده است. تحقیقات گزارش نشان می‌دهد در خانوارهای با درآمد کم که با عدم امنیت

در این گزارش تخمین زده شده است که ۸۷٫۲ درصد از خانوارهای ایالات متحده در سال ۲۰۲۲ در طول تمام سال امنیت غذایی داشتند. از نظر مفهومی، «امنیت غذایی» به این معناست که تمام اعضای خانوار در هر زمان دسترسی به مقدار کافی غذا برای زندگی فعال و سالم را داشته باشند. براساس گزارش در سال ۲۰۲۲، ۱۲٫۸ درصد از خانوارهای ایالات متحده (۱۷٫۰ میلیون خانوار) در برخی زمان‌ها در طول سال، امنیت غذایی نداشته‌اند. عدم امنیت غذایی به این معناست که برخی اوقات، خانوارها نتوانستند به مقدار کافی غذا برای یک یا چند عضو خانوار دست پیدا کنند، چرا که پول و منابع کافی برای

**Think
FOOD
Safe.**

What is Food Security?

امنیت غذایی در خانواده‌های دارای کودک زیر ۱۸ سال

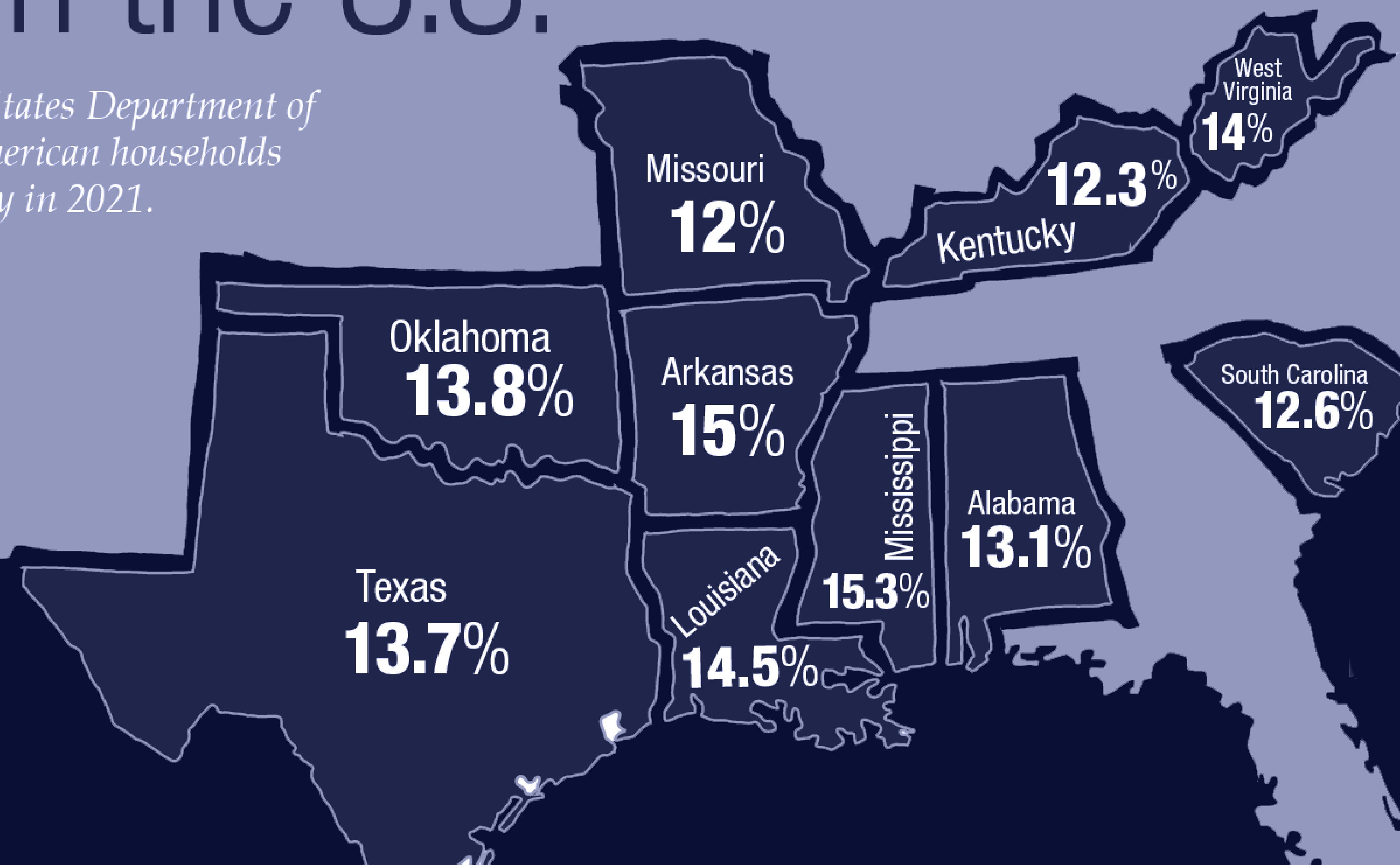
حالی که مراقبین و دیگر اعضای خانواده تلاش می‌کنند تا کودکان کوچک‌تر را از این تأثیرات محافظت کنند. در سال ۲۰۲۲، ۴۴٫۲ میلیون نفر در خانواده‌هایی با عدم امنیت غذایی زندگی می‌کردند، این خانواده‌ها ۱۳٫۵ درصد از جمعیت مدنی غیرنظامی ایالات متحده را تشکیل می‌دادند و شامل ۳۰٫۸ میلیون بزرگسال و ۱۳٫۴ میلیون کودک می‌شدند.

زیر ۱۸ سال). با این حال، در ۸٫۸ درصد از خانواده‌های با کودکان زیر ۱۸ سال (۳٫۳ میلیون خانوار) در سال ۲۰۲۲، هم کودکان و هم بزرگترها عدم امنیت غذایی را تجربه کرده‌اند. در یک درصد از خانواده‌های با کودکان زیر ۱۸ سال (۳۸۱٫۰۰۰ خانوار)، عدم امنیت غذایی در میان کودکان به حدی شدید بود که مراقبین اعلام کردند که کودکان مواردی چون گرسنگی، از دست دادن وعده‌های غذایی و یا نخوردن غذا به مدت ۲۴ ساعت را تجربه کرده‌اند، چرا که پول کافی برای غذا نداشته‌اند. گاهی اوقات کودکان بزرگتر در این خانواده‌ها اثرات شدیدتری از عدم امنیت غذایی را تجربه می‌کنند، در

در بین خانواده‌های آمریکایی با کودکان زیر ۱۸ سال، ۸۲٫۷ درصد از آنها در سال ۲۰۲۲ امنیت غذایی داشتند. درصد باقی‌مانده خانواده‌های با کودکان زیر ۱۸ سال (۶٫۴ میلیون خانوار) در طول سال ۲۰۲۲ امنیت غذایی نداشتند. اغلب والدین و مراقبین معمولاً می‌توانند رژیم‌های غذایی نرمال یا نزدیک به نرمال را برای کودکان خود حفظ کنند، حتی زمانی که خود والدین امنیت غذایی ندارند. در میان حدود نیمی از خانواده‌های دارای کودکان زیر ۱۸ سال که امنیت غذایی نداشتند در سال ۲۰۲۲، تنها بزرگترها عدم امنیت غذایی را تجربه کردند (۸٫۵ درصد از خانواده‌های با کودکان

10 Hungriest States in the U.S.

According to the United States Department of Agriculture, 10.4% of American households experienced food insecurity in 2021.

امنیت غذایی در ایالات

شیوع ناامنی غذایی در ۶ ایالت آرکانزاس، لوئیزیانا، تگزاس، می سی سی پی، اوکلاهما و کارولینای جنوبی به طور معنادار بالاتر از میانگین ملی بوده است. همچنین در ۱۷ ایالت دیگر شامل کالیفرنیا، کلرادو، واشینگتن، هاوایی، آیووا، ماساچوست، مریلند، مینه سوتا، داکوتای شمالی، نیوهمپشایر، نیوجرسی، پنسیلوانیا، رودآیلند، داکوتای جنوبی، ویرجینیا، ورمانت و ویسکانسین شیوع ناامنی غذایی به طور معنادار پایین تر از میانگین ملی ثبت شده است. این اختلافات آماری نسبت به میانگین ملی در ۲۷ ایالت دیگر و منطقه کلمبیا معنادار نبوده و اختلافات آماری در این مناطق تاثیر آماری معناداری نداشته اند.

امنیت غذایی در مناطق کشوری

از نظر منطقه ای، شیوع ناامنی در زمینه غذا در شمال شرق (۱۱،۶ درصد)، غرب میانی (۱۲،۴ درصد) و غرب (۱۱،۲ درصد) به طور آماری به شدت پایین تر از شیوع آن در جنوب (۱۴،۵ درصد) بود.

امنیت غذایی در سال های مختلف

شیوع عدم امنیت غذایی در سال ۲۰۲۲ (۱۲،۸ درصد) به طور آماری بالاتر از شیوع سال ۲۰۲۱ (۱۰،۲ درصد) و بالاتر از شیوع عدم امنیت غذایی از سال ۲۰۱۷ تا ۲۰۲۰ بود.

میزان درآمد و امنیت غذایی

۳۶،۷ درصد از خانوارهایی که درآمد سالیانه آن ها زیر خط فقر رسمی بود (نسبت درآمد خانوار به خط فقر کمتر از یک) در مقایسه با ۶،۸ درصد از خانوارهایی که درآمدشان برابر یا بالاتر از ۱۸۵ درصد از خط فقر است، در زمینه غذا ناامنی داشتند.

امنیت غذایی در مناطق شهری

در سال ۲۰۲۲، نرخ ناامنی غذایی در مناطق حومه شهری (که خارج از شهرهای اصلی و در اطراف آنها واقع شده اند) (۱۰،۵ درصد) به طور آماری به شدت کمتر از نرخ ناامنی در مناطق شهری (۱۵،۳ درصد) و مناطق روستایی (۱۴،۷) بود. به عبارت دیگر، افراد در حومه های شهری کمتر از شهری ها و روستاها با مشکلات ناامنی در زمینه غذا روبرو بودند.

هزینه‌های خانوار برای تامین مواد غذایی

عدم امنیت غذایی از کمبود پول و منابع دیگر برای تأمین غذا به وجود می‌آید. اکثر خانواده‌ها بیشترین مقدار غذای خود را از بازارها یا فروشگاه‌های خوراکی خریداری می‌کنند؛ برخی از غذاها هم از کافه‌تريا، رستوران‌ها، ماشین‌های اتوماتیک فروش و یا به وسیله طرق مختلف دیگر تأمین می‌شود. خانواده‌هایی که فرزند دارند ممکن است غذای خود را از مدارس و مراکز مراقبت از کودکان نیز دریافت کنند. میزان پولی که یک خانواده بر روی غذا خرج می‌کند، نشانگر این مفهوم است که خانواده به چه اندازه نیازهای غذایی خود را به خوبی تأمین می‌کنند. هنگامی که یک خانواده به دلیل منابع محدود، مصرف غذا را به حداقل کاهش می‌دهد، ممکن است الگوهای خوردن مختلط شده و مصرف غذای کاهش یابد. در سال ۲۰۲۲، خانوار متوسط آمریکایی هفتگی ۷۰.۰۰ دلار به ازای هر نفر برای خرید غذا هزینه کرده است میانگین هزینه خرید غذای خانوار نسبت به هزینه پلن غذایی اقتصادی (TFP) - که برای تورم قیمت غذا تنظیم می‌شود و برای نیازهای غذایی افراد در گروه‌های سنی-جنسی مختلف به صورت دقیق‌تر تنظیم می‌شود - برابر با ۱.۱۲ بود (نسبت هزینه خرید غذای خانوار نسبت به TFP که بالاتر از ۱.۰ است، نشان‌دهنده این است که خانوار بیشتر از هزینه TFP خود هزینه می‌کند؛ نسبتی کمتر از ۱.۰ نشان‌دهنده این است که خانوار کمتر از هزینه TFP خود هزینه می‌کند).

میزان هزینه خانوار دارای فرزند

به عبارت دیگر، در سال ۲۰۲۲، هر خانوار متوسط آمریکایی ۱۲ درصد بیشتر از هزینه TFP برای خرید غذا هزینه کرده‌اند. بر اساس نتایج تحقیق، خانوارهایی که فرزندان زیر ۱۸ ساله دارند، به طور کلی کمتر بر روی خرید غذا نسبت به خانوارهایی که فرزند ندارند هزینه می‌کنند. این تفاوت به این معناست که خانوارهای بدون فرزند، نسبت به متوسط هزینه پلن غذایی اقتصادی (TFP)، مقدار بیشتری بر روی خرید غذا هزینه می‌کنند. نتایج نشان می‌دهند که خانوارهای متوسط دارای فرزند، حدود ۱ درصد بیشتر از TFP بر روی خرید غذا هزینه می‌کنند، در حالی که

میزان هزینه خانوار هیسپانیک و غیر هیسپانیک

خانوارهای متوسط بدون فرزند، حدود ۱۸ درصد بیشتر هزینه می‌کنند. همچنین، این تحلیل نشان می‌دهد که الگوی هزینه‌های خرید غذا بستگی به فاکتورهایی مانند فرهنگ سرپرست خانوار، وضعیت اقتصادی زوجین دارای فرزند، و وضعیت زندگی مردان مجرد دارد و در هر یک از این موارد، تفاوت‌های معناداری وجود دارد. هزینه‌های میانه خرید غذا نسبت به هزینه پلن غذایی اقتصادی (TFP) برای خانوارها با سرپرستان سیاه‌پوست غیرهیسپانیک کمتر است (نسبت ۰.۹۷)، ولی برای خانوارهای با سرپرستان سفیدپوست غیرهیسپانیک بیشتر است (نسبت ۱.۱۷).

امنیت غذایی خانوارهایی که برنامه کمک غذایی دریافت کرده اند

شیوع امنیت غذایی در میان خانوارهایی که در برنامه اسنپ شرکت کرده اند، با نسبت ۲۱.۴ درصد بسیار بالا بود. برای خانوارهایی که از غذاهای رایگان یا با قیمت کاهش یافته مدرسه بهره مند بوده اند، این شیوع کمتر و برابر با ۱۴.۵ درصد بوده و برای خانوارهایی که از مزایای برنامه WIC بهره مند بوده اند، با ۱۰.۰ درصد کمترین میزان شیوع امنیت غذایی را نشان می دهد.

بر اساس تخمین های ارائه شده در سال ۲۰۲۲، ۴۶.۷ درصد از خانوارهایی که از مزایای برنامه کمک غذایی اسنپ بهره مند شده اند، با مشکل امنیت غذایی مواجه بوده اند. همچنین، ۴۱.۹ درصد از خانوارهایی که از غذاهای رایگان یا با قیمت کاهش یافته مدرسه بهره مند بوده اند، و ۳۴.۶ درصد از آن هایی که از مزایای برنامه WIC بهره مند بوده اند، امنیت غذایی نداشته اند.

درانتهای گزارش به تحلیل وضعیت امنیت غذایی در خانوارهای با درآمد کم که در سه برنامه کمک غذایی و تغذیه فدرال شرکت کرده اند، می پردازد. این برنامه ها شامل برنامه تغذیه ملی مدرسه با غذاهای رایگان یا با قیمت کاهش یافته (NSLP)، برنامه کمک غذایی اسنپ، و برنامه تغذیه تکمیلی ویژه برای زنان، نوزادان، و کودکان (WIC) می شوند.

